

MAJNISSEN

karin Herou
caroline Linhult

BONNIER
CARLSEN

LIVET ENLIGT LIV. MAJMISSEN

© Text: Karin Herou 2026

© Illustration och grafisk formgivning:

Caroline Linhult / Bonnier Carlsen 2026

© Dekaler på omslag: Shutterstock

Utgiven av Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm 2026

Box 3159, 103 63 Stockholm

info@bonniercarlsen.se

www.bonniercarlsen.se

ISBN: 978-91-7981-387-1

Tryck: Livonia Print, Lettland 2026

Tryckning: 1

TILL ADRIAN,

MIN FAVORITEXPERT
I HELA VÄRLDEN.

NAMN: Liv Lundin

ALDER: 9 rätt snurriga
jordsnurr.

FAMILJ: Mamma, pappa,
lillasyster Ellinor (som
borde döpts till Gnällinor)
och moster Titti.

BOR: Hemma såklart. I ett stökigt rum i
en (minst!) lika stökig lägenhet.

DJUR: Min katt, Pussel Biten Spinnmaskin.
Och mängder av dammråttor.

FAVORITÄMNE I SKOLAN: Musik! Och ... rast?

PÅ FRITIDEN: Har gått på cirkus, innebandy och
fotboll. Just nu sysslös. Hobby efterlyses!

ALLA TIPS AV INTRESSE.

LIVRÄDD FÖR: Hmm. Återkommer!
Förr var pyjamaspartyn min
största skräck.

IRRITERAD PÅ: Lillasyster Gnällinor såklart.

SKÄMS ÖVER: Min pinsamma pappa som alltid ska rabbla fakta.

EN KÄNDIS JAG TRÄFFAT: Eh... Mamma presenterar väder på tv. Räcker det?

SKULLE VILJA HA: En studs matta utanför vårt hus så att jag kan studsa upp på balkongen istället för att ta trapporna till vår lägenhet.

ÄTER: Allt i min godisgömma.

ÄTER INTE: Saltgurkan på hamburgaren.

DRÖMMER OM: Kattungar!

ÖNSKAR ATT JAG KUNDE: Sjunka genom jorden och gå upp i rök.

Och: Fixa fred på jorden.

HEMLIG TALANG: Gömma min godisgömma på nya ställen.

GULDPOKAL till mig, tack!

KAPITEL 1

HEMLIGHETER OCH GLITTERSPREJ

Jag gäspade stort och släpade mig ur sängen. Pappa hade redan knackat på dörren flera gånger och det gick inte att låtsas längre: det var tyvärr morgon. Igen.

Jag öppnade garderobsdörren och stirrade in i mörkret.

Att klä på sig var lite som att fiska, jag visste aldrig vilken fångst jag skulle få. Min garderob var ett hav av strumpbollar, skrynkliga tröjor och mjukisbrallor.

En gång fiskade jag fram en gammal bebiströja med intorkad välling. Den måste ha legat där väldigt länge – och jag kastade tillbaka den direkt.

Någon borde verkligen rensa här, tänkte jag och rotade runt. Jag fick tag i något strävt och började dra. Mina vita jeans hade länge varit spårlöst försvunna

och jag jublade inombords när ett par ljusa byxben kikade fram. De var inte ens smutsiga!

Jag rafsade fram en grön tröja och drog över huvudet – medan jag funderade på andra saker som brukar finnas i min garderob.

3 SAKER I MIN GARDEROB:

- * Dammtussar. Vissa lika stora som hamstrar.
- * Min godisgömma. I strumplådan, under alla strumpbollar, finns min viktigaste ägodel.
- * Godispapper. Ibland orkar jag inte gå och slänga pappret.

OBS! Det är faktiskt 7 steg till papperskorgen.

Mamma och pappa satt i köket med varsin kopp kaffe. Pappa läste tidningen och mamma spanade genom fönstret som vanligt.

Hon är meteorolog och helt besatt av väder. Vi bor högst upp i huset just eftersom hon ”vill vara nära vädret”. Jag kollade ut. Vita moln låg över en blå himmel och jag hörde mamma mumla: ”Stackmoln, redan?”

Pappa kikade fram bakom tidningen.

– Läget, Liv? Cool tröja! sa han och nickade gillande mot min gröna tröja.

– Åh nej! stönade jag och vände på klacken.

– Sa jag nåt fel? ropade han efter mig när jag gick mot mitt rum.

Eh, ja. Jag skulle *aldrig* gå till skolan i något som pappa tyckte var coolt. Han är nämligen själva motsatsen till cool. Alla hans kläder är från stenåldern – och grottmänniskorna var inte särskilt intresserade av mode.

Jag rotade runt i garderoben och fick fram en röd t-shirt. När jag kom in i köket höll jag tummarna.

Pappa öppnade munnen som för att säga något, men stängde den igen och började i stället putsa glasögonen mot tröjärmen.

Min lillasyster Gnällinor halkade förbi och damp ner på stolen. Hennes hår stod åt alla håll och hon hade pyjamasen ut och in – och bak och fram. Hur lyckades hon?

Gnällinor tog tag i yoghurtpaketet med båda händerna och vinklade det över tallriken.

Floff! Skålen fylldes snabbt, rann över, och en sjö av vit yoghurt flöt ut på bordet.

Pappa fick på sig glasögonen, kvävde en suck och hämtade disktrasan.

Gnällinor stirrade på mig.

– Jag vet att *du* är ihop.

Jag höjde på ögonbrynen.

– *Jag* är *ihop*? Med mig själv, eller? Man är väl *ihop* med *någon annan*.

Jag satte mig så långt bort från henne jag kunde.

Mamma slutade spana genom fönstret och rynkade på näsan när hon la tröjärmen i yoghurt.

– Vem är ihop? sa hon och försökte gnugga bort fläcken.

– Liv.

– Ja, men vem är hon ihop *med*?

Gnällinor såg på mig med listig min och lassade in en sked i munnen.

– Samir, sa hon så att det droppade ner på bordet.

– Tugga ur först, gumman.

Mamma torkade henne om hakan. Sedan vände hon sig till mig:

– Vad roligt, gumman! Samir verkar ...

Jag drog efter andan. Snälla, säg inte cool, tänkte jag. Då vet jag inte vad jag gör! Att byta tröja är lätt, att byta kille är svårare.

– ... Han verkar snäll. Riktigt snäll faktiskt, sa mamma.

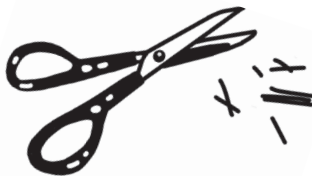
Jag andades ut. Sedan vände jag mig mot Gnällinor och pekade på henne med min sked.

– Sluta avslöja mina hemligheter. Då tänker jag berätta dina.

Gnällinor stelnade till och själv tänkte jag så det knakade. Vilka hemligheter hade hon?

Jag chansade vilt och satsade allt på det enda jag kunde komma på.

– Det var du som klippte Pussels päls. Erkänn att du lekte frisör!

Pussel är vår katt och förra året hade någon klippt hennes päls ända ner till skinnet. Gnällinor hade blånekat och skylt på grannbarnet, men nu förvreds hennes ansikte i en grimas och hon slängde ifrån sig skeden med ett vrål. Pappa suckade och reste sig efter disktrasan igen.

Mamma tittade strängt på Gnällinor.

– Är det sant? Vi klipper *inte* katter i den här familjen. Och jag skällde ju på grannens barn ...

– Och Pussel var täckt av glittersprej. *Min* glittersprej, sa jag och tittade nöjt på Gnällinor som satt med armarna i kors, munnen hopknipen till ett streck och ögonen mörka av ilska.

– Glittersprej? Herregud, mumlade pappa.

Sedan råkade jag kasta en blick på klockan. Såg jag fel? Började skolan om ... nio minuter?! Jag sprang till hallen, drog jeansjackan från kroken och slängde ryggsäcken över axeln. Jag slet upp dörren, men stegen nerför trappan var lätta.

Det var alltid härligt att börja dagen med Gnällinor-skäll.

3X HÄRLIGT GNÄLLINOR-SKÄLL

- * När Gnällinor hällde jord i pappas kaffe för att se om färgen skulle förändras (Det gjorde den inte. Däremot förändrades pappas humör när han drack kaffet.).
- * När Gnällinor lekte Sommarskuggan och gjorde eget skuggslem som hon spred i hela lägenheten.
- * När Gnällinor lekte kurragömma med pappas glasögon. Han famlade runt och var typ helt blind utan sina glasögon.

KAPITEL 2

EN COOL SNÖFLINGA

Hurra för mig, jag hann precis i tid till skolan! Jag slank ner på stolen sekunden innan Sol-Sanna kom in i klassrummet. Sol-Sanna är vår lärare. Hon heter egentligen Susanna och förr kallade vi henne Sur-Sanna, eftersom hon alltid var så sur. Men nu är hon gladare. Anledningen? Hon har blivit kär i vår musiklärare Svenne.

Sol-Sanna stannade på tröskeln och ropade glatt över axeln.

– Tack för en trevlig morgonpromenad! Stärkande!

– Puss på dig också, hördes Svennes röst från korridoren. Sol-Sannas kinder blev blossande röda och hon log stort när hon klev in.

Jag och min bästis Maja utbytte en blick och jag kvävde en fnissning.